

politiffe Situation, fom da den blev indgaaet. Den politiffe Situation blev imidlertid fuldstændig forandret ved den høie Regjerings Skrivelse, thi Regjerings Skrivelse gif ud paa, at den vilde træde tilbage, faa snart Landsthing og Folkething kunde blive enige om Finantsloven. Vi havde altsaa ikke længere at forhandle med Regjeringen, men kun med Landstthinget. Saaledes var Stillingen, og jeg skulle tro, at var nogen Situation politiff forandret, saa var det denne. Endelig maa jeg fige, at fjændt jeg personlig havde denne Opfattelse strag, saa vilde det have været mig, og jeg er overbevist om alle os, der fra denne Side gif ind paa Overenskomsten, overordentlig hjært at have forhandlet med alle de andre Herrer, men dertil blev der uagtet vort Onfte i saa Henseende ingen Leilighed givet.

Bøffen: Da det ærede Medlem, der sidder ved Siden af mig (Høgsbro), og jeg som Medlemmer af Fællesudvalget ikke have troet at kunne følge det ærede Mindretal i dets Indstilling, medens vi heller ikke fuldstændig have kunnet følge Flertallet og navnlig endnu mindre kunne følge den ærede Ordfører i hans Motivering af dette Flertals Indstilling, vil jeg tillade mig at tilføie nogle Bemærkninger for at fremstille vor Stilling til Sagen. Naar jeg gjør Indsigelse imod den ærede Ordførers Motivering, er dette ganske berettiget, da hverken det ærede Medlem, der sidder ved min Side, eller jeg i ham have udsat os en Ordfører, og Ansvaret for, at denne Betaling af Ordfører fra Flertallets til Mindretallets kan altsaa ikke komme til at hvile paa os. Jeg udtaler blot dette for at give en historiff Oplysning, da jeg ikke ønsker, at dette Punkt skal staa uklart. Jeg har været imod, at de Forhandlinger, der knyttede sig til den Overenskomst, som er bleven sluttet, og de Vilkaar, under hvilke den er bleven indgaaet, ere komne saa stærkt frem under disse Forhandlinger, som stet er. Jeg vilde have anset det for at være rigtigere, om blot Resultatet af Overenskomsten havde foreligget i Afstemningerne, uden at det, der isvrigt var foregaaet imellem Grupperne udenfor Salen, var blevet saa stærkt fremdraget. Dette er nu imidlertid stet, saavel ved Sagens tidligere Forhandling her som senere i Fællesudvalget, og det vil derfor være nødvendigt for at faae tilstrækkelig Klarhed over Forholdet med nogle Bemærkninger at dvøle ved denne Sags Gang. Ærede Medlemmer ville erindre, at der under Finantslovens Behandling i Landstthinget blev indgaaet en Overenskomst — ialtsald fik vi Alle Udtrykket af, at en saadan reelt var indgaaet — imellem Ministeriet og det andet Thing, for at Finantsloven kunde blive sendt tilbage med Mottoet: „Herved bliver det!“ Ligeoverfor den Situation, der saaledes skulde skabe et ganske særligt Tryk paa dette Thing, var det naturligt, at der blev svaret med en lignende Op-

træden fra alle deres Side, som ikke vilde, at Folkethinget paa denne Maade skulde sættes til Side eller sættes Stolen for Døren, hvad vi maatte mene, laa til Grund for, hvad der stete i det andet Thing. Den omtalte Overenskomst blev altsaa indgaaet paa Vilkaar, der nu ere Alle bekendte. Hvis den var vebbleven at staa ved fuld anerkjendt Magt, havde vi ganske vist kunnet komme til at gaa en Konflikt imøde, men Stillingen havde da været klar; der havde da ikke været nogen Tvivl med Hensyn til, hvad der stredes om, og jeg er overbevist om, at der da heller ikke havde været nogen Tvivl om Kampens endelige Udfald. Jeg tror, at den høitærede Regjering selv har erkjendt dette, og at dens Svar paa Fællesudvalgets Henvendelse til den tydeliggjør det, idet den derved udtrykkelig — om jeg maa bruge det Udtryk — har løst det andet Thing fra dets Forpligtelse ligeoverfor Regjeringen. Jeg siger, at Regjeringen derved har erkjendt, at Udgangspunktet for Overenskomsten i Folkethinget var den tilsvarende, som var indgaaet efter Regjerings Initiativ, og Regjeringen svarede altsaa derpaa ved, som jeg udtrykte mig, at løse Landstthinget fra dets Forpligtelse til den. Jeg skal nu ikke komme nærmere ind paa, hvad der forøvrigt kan ligge i Ordene; de aabenbare just ikke nogen klar eller stærk Opfattelse af bestemte Anskuelser fra Regjerings Side, da der derved kun udtales, at hvad Landstthinget gaar ind paa, kan Regjeringen ogsaa gaa ind paa. Jeg an'ager, at man ikke let skal kunne finde noget fyldigere Udtryk for, at den nuværende Regjering ikke har haft nogen anden Villie i disse Sager end Landstthingets. (Villie: Før var det Landstthinget, der ikke havde nogen anden Villie end Regjeringen!) Jeg skal strag komme tilbage hertil. Idet Ministeriet altsaa optraadte paa denne Maade, og tillige med den Erklæring, som maatte være en naturlig Følge deraf, at den da maatte anse det for sin Pligt at trække sig tilbage, var Situationen ganske vist, for at bruge den ærede Ordførers Udtryk, forandret; i den Henseende er jeg enig med den ærede Ordfører, men de Betingelser, hvorunder Overenskomsten var sluttet, vare ikke forandrede paa en saadan Maade, at det kunde give Ret til nogen ensidig Løsning af de Forpligtelser, som begge Parter havde indgaaet. Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, hvad han allerede udtalte ved en tidligere Forhandling, at den Overenskomst, der var sluttet, ikke saaledes var sluttet for Tid og Evighed, at den ikke atter skulde kunne løses, selv om de Betingelser, hvorunder den var indgaaet, ikke bleve fyldbestjorte, naar den blev løst ved en samstemmende Beslutning af de kontraherende Parter, hvis jeg maa bruge dette Udtryk; men naar den ærede Ordfører nu i sin sidste Udtalelse henviser os til, at det kunde være stet ved en fælles Forhandling mellem samtlige de enkelte Medlemmer, antager jeg, Enhver vil kunne